

Karl Gustaf Ploman (1883–1965) var en av de ledande svenska ögonläkarna under första hälften av 1900-talet och en viktig företrädare för den tidiga akademiska oftalmologin vid Karolinska Institutet.

Han blev medicine doktor 1916 och samma år docent i oftalmiatrik vid Karolinska Institutet. År 1937 tilldelades han professors namn som erkännande för sina vetenskapliga och medicinska insatser.

Ploman var verksam som överläkare vid Sabbatsbergs sjukhus ögonavdelning mellan 1936 och 1948 och drev samtidigt en omfattande specialistpraktik i Stockholm. Han tjänstgjorde även under långa perioder som lärare vid Karolinska Institutet och upprätthöll vid flera tillfällen professurer i oftalmiatrik i Stockholm, Lund och Uppsala.

Hans vetenskapliga arbete fokuserade främst på glaukom (grön starr) samt tårvägarnas fysiologi och sjukdomar. Doktorsavhandlingen behandlade kirurgisk behandling av glaukom, och han publicerade ett stort antal vetenskapliga arbeten som bidrog till att utveckla svensk ögonsjukvård under en tid då oftalmologin etablerades som en modern medicinsk specialitet.

Utöver sitt kliniska och vetenskapliga arbete hade Ploman flera betydande uppdrag inom svensk sjukvårdsförvaltning och medicinsk rådgivning. Han var ledamot av Medicinalstyrelsens vetenskapliga råd och bidrog till utvecklingen av den svenska ögonsjukvården på nationell nivå.

Karl Gustaf Ploman tillhör den generation ögonläkare som lade grunden för den akademiska oftalmologin i Sverige. Genom sitt arbete som forskare, lärare och kliniker bidrog han till att forma den svenska ögonsjukvården under första hälften av 1900-talet och skapade en grund som senare generationer av professorer vid Karolinska Institutet kunde bygga vidare på.